

Міжнародний гуманітарний університет
Одеський національний університет імені І.І. Мечникова
Інститут світової економіки та політики
Академії громадських наук
Китайської Народної Республіки
Білоруський державний університет
Вища школа економіки (м. Вроцлав, Республіка Польща)

**«СУЧАСНІ ТЕНДЕНЦІЇ РОЗВИТКУ
СВІТОВОЇ ЕКОНОМІКИ:
НОВІ ВИКЛИКИ ТА ПРОБЛЕМИ»**

МАТЕРІАЛИ
VI МІЖНАРОДНОЇ НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ
КОНФЕРЕНЦІЇ

19 квітня 2019 р.

м. Одеса

УДК 339.9"312"(063)
С 91

Організаційний комітет:

Голова організаційного комітету:

Полянський Ю.Є. – доктор юридичних наук, професор, ректор Міжнародного гуманітарного університету.

Члени організаційного комітету:

Крижановський А.Ф. – доктор юридичних наук, професор, проректор з наукової роботи Міжнародного гуманітарного університету.

Громовенко К.В. – кандидат юридичних наук, доцент, директор Інституту права, економіки та міжнародних відносин Міжнародного гуманітарного університету.

Деркач Т.В. – доктор економічних наук, завідувач кафедри менеджменту Міжнародного гуманітарного університету.

Коваленко М.П. – доктор фізико-математичних наук, професор, Заслужений діяч науки та техніки України, головний редактор Наукового Вісника Міжнародного гуманітарного університету «Економіка та менеджмент».

Головченко О.М. – доктор економічних наук, професор, завідувач кафедри економіки та міжнародних економічних відносин Міжнародного гуманітарного університету.

Кобилянська А.В. – кандидат економічних наук, доцент, доцент кафедри менеджменту Міжнародного гуманітарного університету.

Вежбеньєц В. – Державна вища техніко-економічна школа, м. Вроцлав, Республіка Польща.

Данільченко О.В. – доктор економічних наук, професор, завідувач кафедри міжнародних економічних відносин, проректор з навчальної роботи, Білоруський державний університет.

Якубовський С.О. – доктор економічних наук, професор, завідувач кафедри світового господарства та міжнародних економічних відносин Одеського національного університету імені І.І. Мечникова.

Чирков Ю.П. – начальник Управління з зовнішньоекономічної, виставкової діяльності та роботи з членами палати, Одеська регіональна торгово-промислова палата.

Сучасні тенденції розвитку світової економіки: нові виклики та проблеми: матеріали VI Міжнародної науково-практичної конференції (м. Одеса, 19 квітня 2019 р.) / за ред. Деркач Т.В., Кобилянської А.В. – Одеса : МГУ, 2019. – 260 с.

ISBN 978-966-916-783-5

До збірника матеріалів конференції увійшли тези доповідей, що стали предметом обговорення учасників VI Міжнародної науково-практичної конференції «Сучасні тенденції розвитку світової економіки: нові виклики та проблеми», що відбулася у місті Одеса 19 квітня 2019 року у Міжнародному гуманітарному університеті.

Збірник матеріалів конференції призначений для науковців, викладачів, аспірантів та студентів, які цікавляться економічною наукою, а також для широкого кола читачів.

УДК 339.9"312"(063)

**ІННОВАЦІЙНО-ТЕХНОЛОГІЧНА ДІЯЛЬНІСТЬ ЯК СКЛАДОВА
РОЗВИТКУ ПРОМИСЛОВОСТІ УКРАЇНИ**

Шостаковська А.В. 145

**НАПРЯМ 6. РОЗВИТОК ПРОДУКТИВНИХ СИЛ
І РЕГІОНАЛЬНА ЕКОНОМІКА**

**SECTION 6. DEVELOPMENT OF PRODUCTIVE FORCES
AND REGIONAL ECONOMICS**

**СФЕРИ ФОРМУВАННЯ ТА МЕТОДИ ОЦІНКИ ТІНЬОВИХ ПРОЦЕСІВ
В ЕКОНОМІЦІ РЕГІОНУ**

Головченко О.М., Головченко М.Ф. 149

**ОСОБЛИВОСТІ ІНФОРМАЦІЙНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ РЕАЛІЗУВАННЯ
ГРОМАДСЬКИХ ПРОЕКТІВ ТЕРИТОРІАЛЬНИМИ ГРОМАДАМИ**

Лещук Г.В. 153

**АГРОВИРОБНИЦТВО В УКРАЇНІ: ОСНОВНІ ПРОБЛЕМИ
І МОЖЛИВОСТІ ЇХ ВИРІШЕННЯ**

Немченко Г.В. 156

**НАПРЯМ 7. ІННОВАЦІЙНА ЕКОНОМІКА:
СТРАТЕГІЇ, ТЕХНОЛОГІЇ, ІНСТИТУТИ І РИНКИ**

**SECTION 7. INNOVATIVE ECONOMICS:
STRATEGIES, TECHNOLOGIES, INSTITUTIONS AND MARKETS**

**ПРІОРИТЕТИ ІННОВАЦІЙНОГО ЛІДЕРСТВА КРАЇН СВІТУ
НА ОСНОВІ «ІНДУСТРІЇ 4.0»**

Біла С.О. 159

**ПЕРЕДУМОВИ ТА ПРІОРИТЕТИ ФОРМУВАННЯ ІНСТИТУЦІОНАЛЬНОЇ
ІНФРАСТРУКТУРИ ПІДТРИМКИ СОЦІАЛЬНИХ ІННОВАЦІЙ
НА РЕГІОНАЛЬНОМУ РІВНІ**

Буй Ю.В. 163

МІСТА ЯК СПІЛЬНІ ІННОВАЦІЙНІ ПЛАТФОРМИ

Самойлов П.Л. 166

**ПРІОРИТЕТНІ НАПРЯМИ АКТИВІЗАЦІЇ
ІНВЕСТИЦІЙНО-ІННОВАЦІЙНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ
АГРАРНОГО СЕКТОРА ЕКОНОМІКИ УКРАЇНИ**

Урба С.І. 168

**ПЕРСПЕКТИВИ КОМЕРЦІАЛІЗАЦІЇ ІННОВАЦІЙ
У НАУКОВО-ОСВІТНЬОМУ СЕКТОРІ**

Шестаковська Т.Л. 172

інший спосіб – на свій вибір, визначатиме ефективність функціонування інформаційної інфраструктури у партиципативному бюджетуванні.

Література:

1. Сотник І.М., Ус Я.О. Бюджет участі: досвід застосування та перспективи вдосконалення в містах України [Текст] / І.М. Сотник, Я.О. Ус // Механізм регулювання економіки. – 2018. – № 1. – С. 31-44.

2. Рішення КМР «Про затвердження Положення про громадський бюджет міста Києва» (в редакції рішення КМР від 17.04.2018 р. № 436/4500) від 22.12.2016 року N 787/1791 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://kmr.gov.ua/uk/provisions-public-budget>.

3. Ухвала ЛМР «Про затвердження Положення про громадський бюджет міста Львова» від 30.06.2016 року № 632 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://city-adm.lviv.ua/lmr/docs/rulings>.

4. Napiontek O. Szkoła – przestrzeń obywatelskiego uczestnictwa / O. Napiontek // Edukacja obywatelska w działaniu / red. Anna Kordasiewicz i Przemysław Sadura. – Warszawa: Wydawnictwo Naukowe Scholar, cop. 2013. – S. 104–127.

5. Кравчук В.М. Інформаційно-правове забезпечення громадського контролю за діяльністю публічної влади / В.М. Кравчук // Публічне право. – 2016. – № 4. – С. 40-48. – Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/pp_2016_4_7.

АГРОВИРОБНИЦТВО В УКРАЇНІ: ОСНОВНІ ПРОБЛЕМИ І МОЖЛИВОСТІ ЇХ ВИРІШЕННЯ

Немченко Г.В.

*асистент кафедри управління бізнесом
Одеської національної академії харчових технологій*

Особливість харчових підприємств полягає у тому, що вони забезпечують продовольчу безпеку країни, регіонів, окремої сім'ї та людини, приймають участь у відтворенні повноцінної робочої сили. Якісне, раціональне харчування зменшує захворюваність, смертність, сприяє продовженню тривалості життя, добробуту населення, розвитку творчих здібностей людини, розвитку інтелектуального капіталу і зростанню ВВП. Нині недостатньо високий рівень життя населення України не сприяє раціональному природокористуванню і загрожує виробництву якісної харчової продукції.

Харчова промисловість знаходиться під впливом трансформації структури економіки країни. Відсутність сучасних галузей, які здатні постачати інноваційні технології, та іноді низькоякісна сировина гальмують розвиток харчової промисловості. Споживачі харчової продукції мають низьку платоспроможність, не вимагаючи високої якості. Тому, харчові підприємства не здатні і не мають бажання впроваджувати інноваційні

технології та випускати високоякісну продукцію, а регіони та країна не в змозі розраховувати на значні надходження до бюджету від виробництва.

За даними FAO, USDA, а також Державної служби статистики, на світовому ринку продовольства Україна займає 1 місце за виробництвом соняшника, виробництвом та експортом соняшникової олії, 3 місце припадає на експорт ріпака і меду, 4 – експорт кукурудзи і ячменю, а також його виробництво. На експорт пшениці і виробництво меду припадає 5 місце і 7 місце відводиться експорту сої і виробництву ріпака [1]. Це говорить про те, що у нашої країни є усі можливості і надалі нарощувати виробництво і експорт продукції сільського господарства, що дасть можливість закріпитися на світовому ринку, забезпечити продовольчу безпеку як нашої країни, так і світу, а також найважливіше – створить вагомий внесок у ВВП України.

Так, рентабельність агровиробництва у 2017 році у порівнянні з 2012 роком зростає з 20,5% до 31,6%. Але, наше виробництво має переважно сировинний характер, а в умовах нинішньої ринкової економіки, цінність представляє не просто готова продукція, а така продукція, яка буде екологічною, інноваційною. Не зважаючи на те, що рентабельність виробництва харчових продуктів досить висока, але з точки зору суспільства, регіону буде значно нижчою, тому що даний показник, у сучасних умовах, зобов'язаний враховувати не тільки прибуток, але й екологічну шкоду, шкоду здоров'ю від споживання продукції.

Харчові підприємства вносять вклад у забезпеченні продовольчої безпеки, однак це означає не лише задоволення попиту на продукти, а дотримання контролю якості продовольства. Їжа має не лише виконувати функцію задоволення фізіологічних потреб, а і бути здоровою, безпечною, органічною, корисною і доступною для всіх верств населення.

Необхідно розробляти такі харчові продукти, інгредієнти яких були би корисні для людини. Все це передбачає «союз» харчової промисловості і охорони здоров'я, тобто медична експертиза зобов'язана «доповнюватись» економіко-екологічною [2].

Відсутність попиту зупиняє виробництво, сплату податків і зменшує можливості для соціального розвитку. Відповідно, доцільно жорстко контролювати і обмежувати вивіз необробленої сировини або введення високих податків, за рахунок яких утворювати фонди для підтримки переробних виробництв, у тому числі харчових. Це створить можливості стимулювати підприємців експортувати саме готову продукцію за кордон.

Найважливішим джерелом наповнення бюджету повинна стати інноваційна діяльність усіх галузей промисловості, в тому числі харчової, що забезпечить стабільне зростання економіки, особливо в умовах, в яких харчова промисловість є пріоритетною для нашої країни. Наукова думка у XXI столітті стає товаром, капіталом і засобом виробництва. Тому, виникає потреба стимулювання інноваційної діяльності, для чого податок на додану вартість необхідно мінімізувати, що «створить» зацікавленість у розвитку ІТ-

бізнесу, сприятиме експорту технологій, а не сировини, розвитку середнього класу та зменшенню еміграції.

В умовах збереження світових цін на зернові і зростання цін на пальне і податки фермери в Україні почали економити на засобах захисту рослин, використовуючи неякісні, що не сприяє виробництву екологічної харчової продукції та супроводжується випадками отруєння людей і домашніх тварин, загибеллю бджіл. Використання біологічних засобів захисту вимагає більше витрат, але дозволить виробляти екологічну продукцію.

Вважаємо, що реалізація запропонованих заходів сприятиме розв'язанню проблеми управління харчовими підприємствами і зростанню життєвого рівня населення.

Література:

1. Інфографічний довідник «Агробізнес України 2018»: [Веб-сайт]. URL: <https://agribusinessinukraine.com/>
2. Немченко, Г. (2019). Проблеми інноваційного розвитку регіонів в умовах фінансової децентралізації. *Economic and Food Security of Ukraine*, 6(3-4), 42-49. <https://doi.org/10.15673/efs.v6i3-4.1285>